

Jak Mikuláš potkal andílka a čertíka

Milé děti, byla jednou jedna země, jako ta naše česká. A v té zemi žil hodný pán, jmenoval se Mikuláš.

Když přišla Zima a s ní Mráz, pan Mikuláš vzal proutěný koš, ve kterém měl dárečky, a tak jako každý rok, se vydal na cestu. Určitě se ptáte - jaké dárečky byly v tom koši, pro koho ty dárečky měl, a kam vlastně šel? Já vám to prozradím. Byly tam čepičky, rukavičky, ponožky, kokina, ovoce, autíčka, panenky, a tak dále, a tak dále. Tyto dárečky naděloval dětem, které byly celý rok hodné - nechával jim je za oknem.

Jednou takhle kvečeru, když už chodil celý den, a byl z toho nadělování unavený, posadil se na lavičku pod vysokým zasněženým smrkem a usnul. Kde se vzal tu se vzal - stál u něj kluk Fuk. Díval se zvědavě na spícího Mikuláše a na jeho plný koš pod lavičkou. Na nic nečekal a z koše si vytáhl autíčko.

Jenže to neměl dělat - na mráčku Chumáčku se houpal andílek Hvězdička, a ten to všechno viděl. Také to uviděl dole v pekle Lucifer, král pekelníků, který se zrovna díval na zem svým pekelnickým dalekohledem. Vyslal proto pro kluka Fuka svého pomocníka čertíka, jmenoval se Kopýtko, aby ho za trest přivedl do pekla. Čertík hned odletěl na zem - a bum! Ta rána při jeho přistání Mikuláše probudila, rozespale se rozhlížel, nevěděl, co se stalo. Nad jeho hlavou rychle poletoval andílek Hvězdička, který slétl z mráčku a spěchal na pomoc, a u nohou mu ležel čertík Kopýtko, který držel kluka Fuka za nohu, aby neutekl.

Mikuláš vstal a zeptal se svým milým, ale zvučným hlasem: „Copak se to tady děje?“ Andílek mu pověděl, co kluk Fuk provedl. Ten musel autíčko do koše vrátit a prosil čertíka, aby ho pustil. Sliboval, že už to nikdy neudělá, a že už bude hodný. Mikuláš mu řekl: „Dobrá, jdi tedy domů k mamince, ale dohlédnu na to, jestli svůj slib plníš.“ Kluk Fuk odešel a oddechl si, že všechno dobře dopadlo.

Jenže Mikuláš měl stále v koši mnoho dárečků, a tak poprosil andílka a čertíka, jestli by mu je pomohli dětem rozdat. Andílek Hvězdička i čertík Kopýtko řekli, že ano, a rádi. Nadělování se jim tak zalíbilo, že od té doby provázeli Mikuláše každý rok.

A co kluk Fuk? Co myslíte, děti, dostal také nadílku? Ano, dostal - právě to samé autíčko, co se mu líbilo, protože slib opravdu dodržel, a byl moc hodný.

Nashledanou, milé děti, a ať se vám v noci zdá o nadílce od Mikuláše, kterou zítra večer určitě najdete za oknem.